

IV 6
Kopier

Vår folkkultur.

Prolog vid Lantbruksutställningens
öppnande.

Nu Österbottens svenska stam
sin kungsstad Vasa gästar,
allt liv, som bygden alstrat fram,
har sommarlov och festar.
Nu fira folk och kreatur
en bondehögtidsmässa.
Det är vår dolda folkkultur,
som syns med blottad hjässa.

Vår stam i tåsen ätteled
kulturens väsen format,
och år ha svunnit hän i fred
och år då strider stormat,
men den har vuxit upp likväl,
fast andan stundom flämtat,
och slagit rot i folkets själ,
varur den kraften hämtat.

Den vuxit opp ur lek och sång,
ur lidande och böner,
ur manlig strävan dagen lång,
ur blod av tappra söner.
Dess röst är plogens dova gnäll
i sommardagens timmar,
och spinnrockssurr och vävstolssmäll,
när vintermånen glimmar.

Den vuxit opp förtryckt av storm
på Bottenhavets stränder,
men vecklats ut till egen form
med svenska masurränder.
Den är det dyra frihetsarv,
som fädren åt oss ordnat,
som ständigt genom tidevarv
i kamp och öden hårdnat.

Stig högt, kultur av folk och jord,
låt sången fritt basuna;
på hävdens blad i framtids nord
skall främst stå bondens runa.
Ej hot och våld förinta kan
en stam med bondekärna,
den skall var folkets son och man
med hårda nävar värna.

Edvard Berts.